

[Finansministeren.]

ningen af fraskilte vil jeg gerne sige, som det allerede er fremhævet af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at denne Regel vil sikkert give Anledning til, at de gamle Afgørelser vedrørende Underholdsbidrag kommer frem til Revision i et betydeligt Omfang. Bidraget er jo fastsat under den Forudsætning, at Manden skal betale Skatten; det har derfor været umuligt gennem en Skattebestemmelse nu umiddelbart at regulere Forholdet for de allerede indtraadte Skilsmisseres Vedkommende, og man maa da gaa den Vej, at Spørgsmaalet paa sædvanlig Maade rejses over for Overøvrigheden enten af begge Ægtefæller eller af den ene Ægtefælle, og man maa saa søge at tilvejebringe en Resolution. Og jeg vil da sige her, at ud fra det Beskatnings-synspunkt, som ligger til Grund for den nye Bestemmelse, maa den naturlige Løsning stort set siges at være den, at den fraskilte Hustru holdes skadesløs for Skattepaalægget, medens den reelle Skattebesparelse, som Bestemmelsen medfører, fortrinsvis kommer Manden til gode. Det er netop Vanskeliggørelsen af den fraskilte Mands Stilling derigennem, at han skal betale denne Skat, man særlig har haft for Øje ved den Ændring, der her er Tale om.

O. Kier: Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen var inde paa de Udtalelser, hvormed jeg afsluttede mine Udtalelser ved første Behandling. Selv med Fare for, at det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen skulde betegne dem som endnu mere end naive, vil jeg dog fastholde dem alligevel. Man kan altid diskutere Resultatet af en Forhandling; jeg henviser til min Parti-fælle, det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser. Vi har lagt megen Vægt paa, at Loven kun blev forlænget for et Aar, men jeg vil gerne understrege, hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa, at naar vi gaar med til denne Lovgivning og, om jeg saa maa sige, ogsaa spiser § 4, som vi lige saa lidt kan lide nu, som da Lovforslaget blev forelagt, er det, fordi vi er gaaet ind i et Samarbejde og en Samarbejdets Aand, som vi ikke ønsker at fravige.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg glemte en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Grønning, som talte om Reduktionen af Landbrugets Besætninger. Jeg vil kun sige, at Ordet „ufrivillig“ som er brugt her i Skatteloven om Afstaaelse af tidsbegrænsede Rettigheder eller Afstaaelse

af Forretninger, har en anden Betydning end den, som det ærede Medlem synes at tillægge Ordet.

Ordføreren (Retoft): Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen spurgte, hvorfor de to Aktstykker ikke var medtaget i Betænkningen. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem hermed har tænkt paa de to Aktstykker, som er fremsendt af Erhvervenes Skatteudvalg og Fondsbørsen. Jeg skal oplyse det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen om, at Erhvervenes Skatteudvalg ikke hverken har ønsket eller haft Foretræde for Udvalget, og det har heller ikke foretaget nogen Henvendelse til Udvalget som saadant, men har rettet en Henvendelse direkte til Finansministeren. For Fondsbørsens Vedkommende har det været saaledes, at Fondsbørsen har haft et Møde med Udvalget og afleveret en skriftlig Henvendelse. Denne skriftlige Henvendelse er ikke fra nogen Side i Udvalget ønsket trykt, og i Overensstemmelse med sædvanlig Praksis er det derfor ikke sket.

Hassing-Jørgensen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. O. Kier, at jeg aldeles ikke kritiserede hans eller Det konservative Folkepartis Stilling til dette Lovforslag. Jeg anerkender i høj Grad den gode Vilje til Samarbejde, som ogsaa her har givet sig Udslag. Det, jeg tillod mig at ironisere lidt over, var det ærede Medlems store Naivitet med Hensyn til, hvad det er muligt at opnaa ved en Forhandling med den højtærede Finansminister. Her har det ærede Medlem ikke saa stor Erfaring som jeg.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige, at nu har Ministeren jo faaet et Argument til, et haardt tiltrængt Argument, nemlig Krigskonjunkturgevinsten, men det er dog ikke saa forfærdelig meget værd, for jeg tror ikke, man kan paa- vise synderlig megen Krigskonjunktur i de nuværende Aktiekurser, det skulde lige være med Undtagelse af Dampskibsaktier, som ogsaa i meget ringere Grad end andre Aktier tjener som Anlæg. Men foruden Krigskonjunkturer er der en Formuestigning, som knytter sig til Flertallet af velledede Aktieselskaber, nemlig den Formuefremgang, som opstaar ved aarlig systematisk Konsolidering af Foretagendet, hvad den højtærede Finansminister jo ogsaa i saa høj Grad er Tilhænger af. Gennem denne aarlige Konsolidering af et Aktieselskab opstaar der en Formueforøgelse, som i Tilfælde af Salg kan komme de paa-